VIDA LITERARIA

UNA EMBRANZIDA

Una batalla — és així com fou batejada la campanya a què ens referim —, exigeix una tensió, que no és pas perdurable. Hi ha un moment que cedeixen els músculs i que ve la fatiga a exigir el repòs endarrerit. Un estalvi de tensió que permé mantenir una certa reserva de forces és, a fi de comptes, una mesura sàbia i eficaç.

Aquesta divagació apunta a la llunyana batalla del llibre. Foren exhaurides en aquell moment totes les munitions i ben proveïdes totes les trinxeres. Però, ¿voleu dir que no s'inicia ara una certa lassitud?

Es clar que foren guanyats lectors assidus, que foren encesos idealismes que no s'han apagat, que l'omplenaren prestatgeries i que aquelles fileres de llibres són ara un esquer. Però tanmateix, la lassitud s'insinua d'un temps ençà.

Els mateixos diaris que es van batre amb una tenacitat admirable han perdut una mica l'embranzida. Fixeu-vos com s'escurcen les recensions de llibres nostres, com es fan cada dia més tardanes, mentre els llibres es van estalonant, que és un gust.

Oblit? Desinterès. Oh, no; tots plegats juguem una carta massa forta. Sembla que es tracta, més aviat, d'una falsa illusió. Creiem que la cosa rutlla tota sola, que no li calen estímuls. Per ara, la cosa no és encara tan falaguera, per bé que no sembla llunyà el dia que ho arribi a ésser.

Convé, doncs, no escatimar espai ni sollicitacions al nostre llibre. Els editors són al seu lloc. Els autors no s'endormisquen; el públic no és pas insensible. Però cal subratllar l'activitat dels dos primers perquè el tercer sentí el delit d'allargar les mans. Es tracta només d'una embranzida; la pista és en excellent estat.

AUTORS, LLIBRES, PROJECTES

Són set els volums aparegut fins ara de les obres completes de Narcís Oller.

* * *

Recordeu la llista — I, La papallona; II, Vilaniu; IV, Febre d'or; V, Pilar Prim; VI, La Bogeria; VII, Croquis del natural; VIII, De tots colors.

* * *

Hem tingut a les mans un exemplar del llibre d'André Maurois per a infants «Viatge al país de les 36.000 voluntats», amb què és inaugurada la «Col·lecció Grumet», de les «Edicions Proa». Serà posat a la venda un dia d'aquesta.

* * *

Es tracta d'un llibre que honora ben bé una col·lecció. Perfecte de tipografia i amb uns exquisits dibuixos de Ramon Campmany, que són una delícia de color i de línia. Ja parlarem del text.

* * *

Dos llibres de Loti «Ramuntcho» i «Le fecheur d'Islandie» seran traduïts a la «Biblioteca a tot Vent».

* * *

J. Farran i Mayoral traduirà per a la nova col·lecció «Històries curtes» els «Trois contes», de Gustau Flaubert.

* * *

Rabindranath Tagore acaba d'arribar a l'Índia amb el paquebot «Angers».

* * *

Diu que l'hospitalitat japonesa li ha esvaït completment la mala impressió de l'hospitalitat americana.

REVISTA DE REVISTES

«Comoedia», de París, parla del llibre de Salvador Perarnau: «La Rel» i anuncia el llibre de Carles Riba sobre Grècia.

* * *

«Revista de Catalunya» acaba de publicar el seu número de gener-febrer, amb el següent sumari: «Literats i literatura», per A. Rovira Virgili; «La influència jurídica catalana a Sicília»; per F. Valls i Taberner; «El monopoli comunista de la premsa», per S. Ivanovitx; «La Companyia Catalana, sota el comandament de Teobald de Cepon»; «Després de la mort d'Ignasi Iglésies» i les seccions habituals».

MON FEMENI

CORPUS

La diada de Corpus és una festa de gràcia i de joventut. Les damiselles elegants rumbegen les últimes novetats d'estiu. Es una festa escaient per a la noia barcelonina, qui estima les seves tradicions.

Heu's ací per què Maria-Lluïsa s'és abillada amb la millor «toalette» del seu guarda-robes, i del braç de ses amigues ha seguit la processó pa a pas, rient i saltant de joia, com una cardina en plena llibertat.

Ha vist els gegants serens balancejant-se, tot fent via pels carrers de la gran ciutat, amb els seus vestits de randes i domassos i corones de purpurina. Ballaven una dansa encarcarada que ha fet riure la Maria-Lluïsa, mentre queia al seu damunt tremolosament una ruixada de gi nesta i clavells blancs.

Tot el poble estava en un escalf de florida alegria.

Les trompetes llançaven a l'aire sons aguts qui es confonien amb les olors de les roses i ginesta.

Els gegants, balla que balla al so del tamborí i el flabiol, mentre la rítmica marxa dels homes virolats avançava triomfalment.

La noia barcelonina hi estava boca-badada junt amb les seves amigues; els dolços cosets que baixaven dels balcons, no les distreien del seu encisament.

Miraven les cadenes d'infants bonics, trepitjant els camins de ginesta i de roses esfullades encara plenes de perfum.

Els feien gràcia les enfilades dels espectadors dalt dels fanals de gas fent equilibris d'acrobàcia. Mentrestant les trompetes tocaven triomfalment...

— Noies, el Senyor s'acosta, no rieu...—deia Maria-Lluïsa a ses companyes.

Uns nens vestits d'àngel no tocaven de peus a terra; els Xiquets de Valls ballaven la dansa dels bastons — dansa «d'honore» — i talment semblaven papallones virolades rondant una rosa plena de mel...

El capellans, vestits de blanc i negre, cantaven; també ho feien els canonges morats. El tàlem sumptuós, amb ruixims de flors grogues, passà majestuosament...

Maria Lluïsa i les dues amigues, s'agonollaven amb fervent devoció... Jesús Sagramentat somrigué als humans i perdonà totes les inquietuds de l'ànima. La processó entra al cor de la multitut i a l'esperit de la noia barcelonina, amarant-los de llum infinita.

El cel era clar; immaculadament clar; Maria Lluïsa, pensava tot mirant amunt: —«Es la Mare de Déu qui mira per la finestra embolcallada d'amor, tot mirant el seu Fill estimat qui es passeja adorat del seu poble, i embolcallat d'acataments i homenatges...»

Maria-Lluïsa, contenta i gentil, retorna a casa seva amb el cor ple de meravelles.

LLUCIETA CANYÀ

NOTICIARI

Sembla que algunes noies franceses freqüenten assiduament l'Institut d'Oceanografia i segueixen cursos de geografia, d'hidrografia i de... navegació.

Es diu que tenen en projecte fletar aquest estiu un yacht, i d'allargar-se vers una llunyana excursió, sense cap home a bord...

Saben — aquestes senyoretes — determinar fer càlculs, la posició del vaixell, maniobrar les veles, governar i tenir cura del motor d'oli pesat, etc.

Les deixaran allunyar-se?

Però, per què tants escarafalls?

A Rússia, una noia s'ha llogat per grumet a bord d'un gran vaixell...

* * *

Avui, 1r de juny, Mlle. Alma Sodderhjelm, professora de la Universitat de Oslo, i autora d'importantíssims tractats sobre la Revolució Francesa, donarà una conferència parlant de «Fersen i Maria-Antonieta». Tindrà lloc a la Universitat de la Sorbona i serà un esdeveniment estudiantil.

* * *

Pròximament, a l'Institut de Cooperació Individual», de França, Mlle. Aiken, diputada a Landtag, donarà una altra conferència, ben documentada per cert, segons notícies, tractant: «Els resultats del treball social de les dones a Alemanya».

* * *

Tanmateix, en la majoria dels països civilitzats ens han passat davant en l'admissió de les dones en la vida pública; els són perfectament més feliços i altament honorats.

Seria, doncs, inadmissible que sobre una reforma d'aquesta importància, el país qui sempre ha estat a l'avanguarda de totes les emancipacions i de tots els progressos, romangués, ara tan cegament atrassat —diu George Lemarchand, president del Consell Municipal de París.

* * *

Fora també el nostre desig estar en comunicació amb les dones de les nostres comarques qui simpatitzin amb els nostres propòsits d'assenyat feminisme. Tota notícia o informació de part d'aquestes serà ben rebuda i agraïda.

Sardanes

«Joventut Sardanista Pep Ventura» i «Agrupació Sardanista de Barcelona» entitats organitzadores de l'Aplec de sardanes a Valldoreix, que tindran lloc el proper diumenge dia 2 de juny al matí i a la tarda, han editat un butlletí extraordinari dedicat a aquesta festa. Tothom que desitgi un exemplar d'aquest bell record de la festa, pot passar per la secretaria de les esmentades entitats on els serà lliurat gratuïtament.

—Es recorda que la comissió portarà el dia de la festa un distintiu per fer-se reconèixer com a tals i per qualsevulla deficiència que s'observés; per assistir a aquesta festa cal utilitzar el servei de la Companyia de Ferrocarrils de Catalunya, fins a Sant Cugat del Vallès i d'allí al lloc de la festa (uns vint minuts) hi haurà cartells indicadors posats a l'efecte.

GRUP RENEIXEMENT

Avui dissabte, a la nit, audició de sardanes a càrrec de la cobla «Emporium», davant dels cafès Comtal Còmic del Paral·lel, la qual executarà el següent programa:

«Cants festius», Vallespir; «Xiroia», Serra; «La modisteta maca», Bonaterra; «Nit d'estiu», Bou; «Pluja menuda», Soler; «Els dansaires de Llissa», Vilanell.

Hom recomana als sardanistes que per assistir a l'Aplec de sardanes que el proper diumenge celebraran «La Joventut Sardanista Pep Ventura» i «Agrupació Sardanista de Barcelona», cal utilitzar el servei de la «Companyia dels Ferrocarrils de Catalunya», fins a Sant Cugat del Vallès.

DIETARI ESCÈNIC

L'EXIT DELS AFICIONATS

Carles Soldevila comentava no fa gaire en un dels seus articles quotidians la disminució sensible a casa nostra, tant a la metròpolis com a les comarques, del que se'n diu habitualment «teatre d'aficionats». Aquest aspecte tan interessant — venia a dir — de l'activitat teatral, decreix molt, i això és de dolure sincerament.

L'endemà mateix el nostre agudíssim amic va rebre una lletra d'un espontani desconegut, en la qual es contradeia aquella observació. Hi va haver respostes i contrarespostes, i el nostre confrare «La Publicitat» va publicar sengles lletres de corresponsals de les comarques on eren anotades observacions personals, directes, sobre l'afer. El cas és que el tema esdevingué d'una certa actualitat, i no l'ha perduda encara. Ha contribuït a sostenir-la vivent alguna freqüent allusió, i ara, recentment, l'activitat d'uns amateurs que s'han organitzat sota el nom d'«Associació de Teatre Selecte», amb una gran dosi d'entusiasme i amb una quantitat de projectes considerables.

L'opinió de tothom és favorable, en principi, al desenbolupament d'aquesta simpàtica activitat. Però no creiem que sigui immediatament imprescindible de desviure's per tal d'ajudar eficaçment els amateurs. En general els aficionats, i també els nostres teatres irregulars, fruelxen d'una llibertat i, a manca de problemes econòmics importants, d'una prosperitat que no sabem si tenen igualment els empresaris professionals. Els més beneficiats per tota mena d'avantatges, són els autors «amateurs», els quals no solament explanen la seva activitat en el camp que els es propi, sinó que de vegades envaeixen les escenes professionals. Això s'ha esdevingut principalment aquest any, que semblà haver estat de jubileu per als autors no professionals. La paraula càustica d'un follet (em refereixo al joc follet no a l'opuscle) em suggerí ara mateix el nom d'uns autors no professionals del teatre, i alguns, no professionals tampoc de la literatura que els nostres escenaris regulars: Ramon Garibó, Bernat i Durau, Ramon Vinyes, Francesc Preses i Amadeu Vives.

NOTICIARI

Lili Lermann, l'eminent cantatriu alemanya, ha mort a Berlin, als 81 anys d'edat.

Havia debutat a Praga i a Leipzic, ben humilment. El veritable triomf no l'obtingué fins en 1870. Després interpretà els gèneres més diversos: especialment, però, es distingí amb les obres de Mozart i de Wagner. Va cantar fins als 70 anys. Darrerament s'havia dedicat al «lied».

* * *

«Comoedia» es fa ressò de l'homenatge que ha dedicat a Jacint Benavente, la Societat Espanyola d'Autors.

Aquest homentge ha consistit en el nomenament de president honorari, i en el lliurment d'una placa d'honor. La causa immediata d'això, ha estat la cessió feta per Benavente, a favor de la Caixa de Socorsos d'aquella Societat, dels drets corresponents a la seva obra «Los intereses creados».

* * *

Sacha Guitry, el célebre autor-actor francès, que actuarà proximament al Poliorama de Barcelona, acaba de fer pública la seva ruptura amb Alphonse Franck, director del Teatre Eduard VII, de París, del qual el conegut artista era un dels pensionats.

Es diu que aquesta ruptura ha estat motivada per alguns viatges que Sacha Guitry ha emprès aquests darrers temps, sense l'autorització necessària.

* * *

Es sabut que A. G. Bragaglia, envià una lletra a Mussolini, sobre la crisi del teatre a Itàlia.

Ara bé: Mussolini ha rebut Bragaglia, i ha dont caràcter oficial a aquesta visita. ¿Què en sortirà? Algú insinua que en Bragaglia serà nomenat director d'un dels grans teatres de Roma.

De les terres catalanes

TARRAGONA

El director general de Belles Arts

Divendres al matí va venir a Tarragona el director general de Belles Arts, senyor comte de las infantas, acompanyat de la seva muller.

Amb el president i alguns vocals de la comissió de monuments va visitar les excavacions que dirigeix mossèn Serra i Vilaró vora la Plaça de Corsini.

Va trobar-les força importants, i digué que tenia la confiança que es podien conservar.

Després va visitar la fàbrica de tabacs, on el director senyor Tulla li mostrà els plans per a l'edifici museu.

Convidat pel senyor Toda, anà al castell d'Escornalbou, on va dinar.

El vomte anà després cap a Cambrils, des d'on seguirà, després, el seu viatge cap a València.

Moviment del port

Entrades: els vapors «Biscarri Mendi», procedent de Barcelona, amb càrrega general; «Torras i Bages», d'Aguilas, amb carbó.

Despatxades: els vapors «Torras i Bages», cap a Bilbao, i «Pacheco», cap a València, amb càrrega general; «Víctor de Echàvarri», cap a Gijón, amb llast.

LLEYDA

La revetlla de la Premsa

El dia de Corpus, a la nit, amb un ple a vessar, va tenir lloc a l'Iris Park la revetlla organitzada per l'Associació de la Premsa.

Exposició

Ahir al matí, al passeig d'Aragó, va tenir lloc una exposició i revista de la maquinària pertanyent a la quefatura de vies i obres de la Diputació, adquirida durant l'espai de tres anys.

GIRONA

La processó del Corpus

Dijous a la tarda va tenir lloc la processó del Corpus de la catedral. Van assistir-hi el senyor bisbe i les autoritats.

La processó recorregué els carrers acostumats.

Topada

Un auto de la matrícula de Barcelona, conduït pel xofer Vicens Moll, i acompanyat pel jove Josep Torres Illa, va topar amb un carro a Caldes de Malavella.

El jove Torres resultà lesionat.

El carro sofrí desperfectes.

LA BISBAL

La processó del Corpus

En la processó del Corpus que ha sortit de l'església parroquial i ha recorregut els principals carrers de la població, ha portat el penó Principal el senyor jutge de primera instància d'aquest partit, Francesc Soriano, acompanyant-lo com a borlles Joan Brusés i Lluís de Ferrer.

De societat

Han contret matrimoni Albert Pagès i Remei Cals. S'uniren també amb l'indissoluble llaç Lluís Sais i Catarina Carles.

La nostra enhorabona més cordial totes dues parelles.

Altres noves

Es esperat amb el més viu interès el proper «debut» de «La Bisba F. C.»

—Les festes de conclusió del Mes de Maria han estat lluidíssimes. En la processó, a la qual assistiren nombrosíssimes senyoretes, portà el penó Montserrat Ramió i Servitja.

—L'Ajuntament ha acordat cedir el camp d'esports del Passeig de Marimon Asprer a la naixent entitat esportiva.

—Han començat els banys al Puig de Vidal.

El vei poble de La Pera ha celebrat la seva Festa Major. Ha estat amenitzada per la cobla-orquestra «Els Montgrins».

—La festa de les entitats locals «L'Aliança Bisbalenca» i «La Nova Joia Bisbalenca» ha resultat agradabilíssima. «Antiga Principal» ha desgranat escollides sardanes del seu extens repertori, amenitzant, a més a més el divertit ball de nit, el qual ha tingut lloc al «Saló Avelli».

—Amb motiu de la festivitat del Corpus s'ha ballat al «Saló Avelli».

—Ens adherim a la queixa que formula «El Bisbalenc» referent al pas de ciclistes pel Passeig de Marimon Asprer. Creiem que l'Ajuntament tindrà a bé acollir la justa queixa.

A LA SALA PARES

L'EXPOSICIO DEL PINTOR ENRIC CUÑAT

A la Sala Parés ha estat inaugurada l'exposició del notable pintor valencià Enric Cuñat, un dels artistes de més forta personalitat pertanyent als nuclis artístics i literaris que avui es preocupen del resorgir de València i que s'acobien al voltant de «Taula de Lletres Valencianes».

En aquesta exposició figuren trenta bellíssims paisatges, alguns d'ells obres realment mestrívoles.

El pintor valencià és presentat en en catleg pel cultíssim escriptor J. Lluís Estelles, amb les següents paraules:

«Els paisatges que exhibeix, trèmuls de les emocions que hi contenen, és una noble lliçó d'una bellesa un xic hieràtica i orgullosa a força de sentir-se humil; una bellesa única i personal, plena de la distinció dels grisos argentats, els blaus que no acaben de serh-o, influïts per l'encant del violeta i refrescats per càndids verds molt joves quelcom vells. Esguardar l'obra de Cuñat en els roses ingenus i en els ors opulents, sentir simpatia per una obra tota amor per les coses belles, fa dolcejar les psasions, llimar les violències i minvar la brusquetat dels impulsos, deixant després un poc de melangia o una set d'infinites coses venidores. Sempre davant d'aquests quadros ens interessarà un interrogant, car res hi és, la cosa plena, tangible i actual, concreta i espessa, en l'hora meridiana tan grata al vulgus filisteu.»

Entre els quadros més notables figuren «Rosaleda», «Recó del jardí», «Tardor», «Malvarrosa», «Jardí valencià», «Coves de manises», «Santa Maria del Dolor, «Dia de pluja» «Tarda d'hivern», «Sant Pius V» «Marjals» i d'altres.

L'exposició ha estat molt visitada i molt elogiades les obres del pintor Enric Cuñat.

VIDA ARTÍSTICA

LA SIMPLE POESIA DEL RECORD

«Le Crapouillot» ha publicat un número especial dedicat a París. Hi han collaborat, entre altres, Pierre Marc Orlan, André Salmon, Bernard Zimmer, Paul Reboux, Galtier-Boissière, Thomas Raucat, Oberlé Claude Blanchard, Paul Fuchs, Van Moppes, Michel Vaucaire, Louis Leon-Martin, L. Cheronnet, Maximilien Vox i les rúbriques habituals.

Els aspectes de París que comenta «Le Crapouillot» són els aspectes més característics — podem dir-ho sense temor — més pintorescos.

Bona part dels comentaris tenen un aire una mica d'elogia al París que mor; aquell París sense americans, sense txecoeslovacs, ni portuguesos. Hom constata una tendresa per tot quant encara resta «pur»; per tot allò que encara conserva les característiques «d'avant guèrre».

Una ullada damunt la vida del París Louis-Philippe i sobre el Barri llatí vers 1890, doten aquest número de «Le Crapouillot» de la simple poesia del record, poesia que gairebé no s'esvaeix al llarg de tots els escrits i que s'accentua mirant les reproduccions dels gravats antics, de les fotografies d'altres temps o dels racons més quiets i dels detalls més pintorescos.

Si no fos per les fotografies de la gran ciutat preses en avió, gairebé hom tindria la idea d'un París-poble. D'aquell París-poble que estimen les ànimes sensibles, el qual va morint de cosmopolitisme agut. No es veu en les reproduccions d'aquest París, que ens serveix «Le Crapouillot», ni un vehicle modern — ni un sol auto.

Es el París romàntic del riu i dels ponts, dels teatres que ja han desaparegut, dels carros a dues rodes i a la llarga, dels òmnibus del 1890, dels tramvies de cavalls i dels cotxes. El París de Verlaine i de Moreas, el París irònic i galant; El París del barri llatí, de «le quartier», enclavat dins la gran ciutat, en el qual els seus habitants es coneixien i que sovint estaven temps i temps sense travessar els ponts. El barri llatí dels estudiants de provincies, sense gaires estrangers.

El París en el qual encara corrien illuisos i en el qual cinquanta francs eren una fortuna.

El París dels «chansonniers», dels cabarets, dels cafès típics, dels balsmusettes... El París del vell Montmartre, del primer Montparnasse. El París-París.

El París dels artistes bohemis, els quals pensaven poc en la fortuna i molt més en l'amor. D'aquells qui s'ho jugaven tot per una idea bella. El París de la joia del viure i el de la bella mesura.

Tendresa i oportunitat d'un bell record, gairebé podríem dir a «une ancienne bonne vie».

El clar que tot això, per als «xovins dels temps nous», per als sectaris de l'època maquinística, no té cap valor.

BAIAROLA

NOTICIARI

A les Galeries Layetanes, obren avui a la tarda la seva exposició els pintors Julià Blanco, R. Ferrer, N. Puget i Sancho.

* * *

A La Pinacoteca tindrà lloc avui, a la tarda, l'apertura d'una exposició collectiva amb obres de Granner, Mir, Baixeras, Pascual, Vidal i Quadras, etc.

* * *

Les obres d'Eugeni Boudin no havien conegut fins ara preus elevadíssims. En la venda Gustave Cohen a París, «Plage de Trouville», ha aconseguit 325.000 francs. Altres teles de Boudin han assolit el preu de 205.000 i de 160.000. Mme. Jeanne Lanvin ha adquirit una d'aquestes teles.

* * *

D'un retrat de dona jove per Courbet, en la mateixa venda, Gustave Cohen, l'«amateur» americà Mr. Chester Dale n'ha pagat 345.000 francs en lluita amb el conegut marxant M. Paul Rosenberg.

* * *

«El Matí», publica una reproducció d'una «Verge» de Francesc Domingo, de la qual ha escrit Philippe Lamour que el talent del nostre artista ha trobat en ella la seva definició.

* * *

J. Baldrich, en «El Dia» de Terrassa, escriu co que segueix sobre «Els Amics de l'Art Vell, i sobre el pont de Sant Pere:

«Amb les declaracions explícites que contenien els artiles que el ben documentat crític de LA VEU DE CATALUNYA «Balarola» ha publicat darrerament sobre la nova associació «Els Amics de l'Art Vell», nosaltres hi estem en absolut d'acord. Creiem amb ell, que les restauracions dels monuments vells han d'ésser fetes amb una cura màxima i solament en casos d'apremiant necessitat. El catecisme del restaurador hauria d'ésser: netejar, dignificar i afiançar els monuments: Això i prou. Res de deixar-se dur per aquest extremat entusiasme arqueologista, que, de vegades, fa estralls a casa nostra; aquest entusiasme que vorejant la fantasia produeix més d'una vegada resultats escenogràfics, molt bonics, molt adients amb els gravats de la Història de l'Art, però que sovint desvirtuen la verdadera fesomia de les nostres velles pedres. Jo, per exemple, havia vist en diverses reproduccions fotogràfiques el conegut marbre grec, l'«Apol de Belvedere», amb uns braços sencers magnífics, i vaig tenir una sorpresa en visitar el Museu del Vaticà, en veure la célebre estàtua sense braços: és que el conservador actual del Museu, home d'un talent i una cultura extraordinària, ha tret els braços i els fragments postissos, que un dels seus antecessor, conservador entusiasta aqueologista, havia penjat el pobre Apolí. L'estàtua, ara poser no fa tan bonic, però el resultat és més seriós i digne.

* * *

El mateix «Baiarola» parlava de la projectada reforma del pont de Sant Pere i opinava que no calia tocar-lo bo i donant la solució de fer un altre pont al límit del carrer de Sant Joan. En les planes d'«El Dia», Joan Montanyà opinava que no hi ha necessitat de fer un pont nou. La cosa, al nostre parer, és clara: Primerament cal estudiar bé el trànsit pel damunt del pont actual; si exigís més espai hom podria fer el pont nou o bé desviar cap a altres carrers el moviment de vehicles; tot, però, abans de tocar el vell pont de Sant Pere, que si bé no és cap joia arquitectònica, té un indiscutible valor històric i, sobretot, té un formidable caràcter que el fa lligar admirablement amb les tres romàniques esglésies, joiells de Terrassa.»

* * *

El Consell Directiu dels «Amics de les Arts», de Terrassa, que dóna mostres de lloable activitat, per la pròxima Festa Major, instal·larà en els salons de l'entitat, una interessant exposició fotogràfica de Terrrassa retrospectiva, recull degut al nostre amic Baltasar Ragón.

* * *

L'Ajuntament de Terrassa, d'acord amb l'Associació de la Premsa d'aquella ciutat, ha editat una pila de clixés de propaganda de les esglésies romàniques per a ésser col·locats en els stands que l'Institut Industrial de Terrassa està muntant a l'Exposició Internacional de Barcelona.

* * *

El proppassat dissabte va quedar inaugurada a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, l'exposició de Pintura i Escultura, a la qual han contribuït alguns dels nostres artistes.

En la sessió inaugural, el president de la Secció de Literatura i Belles Arts de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Ambrosi Carrión, va fer un parlament adequat a l'acte que fou aplaudit per la nombrosa concurrència, entre la qual hi havia la majoria dels expositors.

L'exposició segueix oberta tots els ides feiners des de les set de la tarda, i els festius solament al matí.

Com va anunciar-se, amb motiu d'aquesta Exposició, seran donades diverses conferències en les quals es tractaran temes d'art.

La primera conferència se celebrarà avui, a les deu de la nit, i anirà a càrrec d'Angel Marsà, publicista, el qual desenrotllarà el tema «Finalitat de l'Art».

Notícies de la Península

Madrid

SESSIO DE LA SOCIETAT D'HIGIENE

Madrid, 31. — En la sessió celebrada per la Societat d'Higiene, després de llegir el senyor Olea les conclusions sobre el tema del senyor Yagüe, segui la discussió de les conclusions relatives al tema del senyor Paz Maroto. Foren aprovades la primera i la segona, referents als delictes comesos, per omissió de disposicions sanitàries, referents a obres municipals i a la responsabilitat subsidiària dels culpables.

Respecte la tercera, que també fou aprovada, el senyor Paz Maroto exposà detalladamen l'organisme que s'ha de crear per a fomentar el desenrotllament de la Sanitat i servir d'element directiu en aquestes qüestions. A continuació s'aprovà la quarta i última d'aquestes conclusions, que la presidència oferí elevar als Poders Públics.

El doctor Decreff parlà després de les cases per a maalts, tal i com es troben instal·lades a Dinamarca i demanà que a cada poble hi hagi, almenys, una d'aquesta mena de cases per als malalts pobres que no puguin romandre a la seva per no reunir bones condicions i exposició de contagi dels seus familiars.

El doctor Martí Menéndez es mostrà d'acord amb l'exposat pel doctor Decreff. A més, demanà que no sigui permès tenir, després dels sofriments, els cadàvers a les cases, ja que hauran d'ésser tramesos tot seguit al dipòsit.

EL DUC DE TOVAR, GREU

Madrd, 31. — Es troba greument malalt a conseqüència d'un atac de reuma, el duc de Tovar.

Els terrenys del Llobregat

UNA QÜESTIO PREVIA

El dia 25 acabà el període informatiu respecte a la pretensió d'una empresa, d'expropiar els terrenys conreuats que hi ha a la banda dreta del delta del Llobregat.

Hi ha acudit una munió de propietaris. Passen de dos cents.

Gairebé tots, en llur oposició, han formulat una qüestió prèvia.

Consisteix a dir que la concessió sollicitada per l'empresa que vol obtenir els seus camps està mancada de força legal. Per a sanejar uns terrenys, cal primer fer l'expedient declari el paratge insaluble i en el cas que els propietaris es neguin a fer els treballs de sanejament, aleshores pot demanar-ho una empresa. Res d'això, no s'ha fet.

Ni els terrenys són del tot insalubles, ni la propietat es nega a acabar de netejar-los. Si l'esforç privat fa un segle que ho ve fent i manca poquíssim per a rematar l'obra!

POLÍTIQUES

REOBERTURA D'UN CIRCOL A RUBI

El Centre Democràtic República de Rubí era fa temps clausurat per ordre governatva, i ha estat demanada la seva reobertura a instància dels seus dirigents. L'autoritat governativa ha accedit a aquests precs, autoritzant el funcionament del local social de l'entitat, però nomenant nova Junta, de la qual formen part elements ben significats de la U. P.

Componen la Junta nova: Pau Sàbat i Comellas, president; Josep Bardera i Closa, vice-president; Jaume Garcí al Ballo, secretari; Joan Parsà i Calaf, sots-secretari; Josep Grau i Corominas, tresorer, Julià Solanas i Faura, comptador; Miquel Calas i Aris, administrador; Joan Campderrós i Germà, bibliotecari; Jaume Muxí i Ramoneda, Bartomeu Ribà i Comellas i Joaquim Muxí i Clavell, vocals.

Prengueren possessió dels respectius càrrecs, davant del senyor alcald, Joan Monmany, i tot seguit pogué tornar-se a obrir el local.

L'HIMNE PROVINCIAL

El mestre Lambert ha enllestit, i ja ha estat tocat al carrer per la banda dels mossos de l'Esquadra, una peça a base del motiu de «Els tres tambors», amb afegidura de la tonada d'unes corrandes mantsenyenques del costat que pertany a Girona.

El senyor Milà i Camps té el propòsit que aquesta composició serveixi d'himne provisional. Es a dir, que quan surti la Corporació, la toqui la banda.

A l'Ajuntament podria ésser que també fessin quelcom així i que la Banda Municipal, en veure la seva Corporació, toqués tot d'una la Marxa de Santa Eulàlia, en compte del pas doble flamenc que ara s'estila.

L'Exposició de Barcelona del 1888

LA VEU DE CATALUNYA publicarà tot seguit una sèrie d'informacions interessantíssimes sobre els temes següents:

LA FACULTAT DE MEDICINA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA EN 1888, per AUGUST PI I SUNYER.

L'ECONOMIA CATALANA EN 1888, per PERE COROMINES.

COM S'ESCRIVIA I ES PARLAVA EL CATALÀ L'ANY 1888, per POMPEU FABRA.

LA CULTURA ARTÍSTICA DE BARCELONA L'ANY 1888, per JOSEP PUIG I CADAFALCH.

UN ALCALDE DE 1888 EN LA INTIMITAT: RIUS I TAULET, per JAUME CARNER.

ELS ESTUDIS HISTÒRICS A CATALUNYA L'ANY 1888, per FERRAN VALLS I TABERNER.

EL NOTARIAT A BARCELONA L'ANY 1888, per ANTONI PAR I TUSQUETS.

L'IDEARI DE L'EXPOSICIO DE 1888, per JOSEP FARRAN I MAYORAL.

LA POLITICA A BARCELONA L'ANY 1888, per LLUIS DURAN I VENTOSA.

LA URBANITZACIO DE BARCELONA L'ANY 1888, PER AMADEU LLOPART.

ELS MEUS RECORDS DE 1888, per SANTIAGO ROSSINYOL.

L'ORIGEN DEL CARNESTOLTES BARCELONI I ELS BALLS DE DISFRESSES A BARCELONA L'ANY 1888, per MAURICI VILUMARA.

LA LITERATURA CATALANA EN 1888, per MANUEL DE MONTOLIU.

LA FACULAT DE FILOSOFIA I LLETRES DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA L'ANY 1888, per JAUME SERRA HUNTER.

EVOCACIONS MUSICALS DE LA BARCEELONA VUITCENTISTA, per LLUIS MILLET.

L'ESCENOGRAFIA, ELS ACTORS ELS TEATRES DE BARCELONA EN 1888, per ADRIÀ GUAL.

L'ART MUSICAL A BARCELONA L'ANY 1888, per AMADEU VIVES.

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA DE L'ANY 1888, records personals del seu secretari, per JOAQUIM CABOT I ROVIRA.

ELS SENYALS DELS TEMPS L'ANY 1888, per JOSEP M. LOPEZ PICÓ.

L'ARQUITECTURA A BARCELONA L'ANY 1888, per ALEXANDRE SOLER I MARCH.

LA CASA DE LA CIUTAT EN 1888, PER AGUSTI DURAN I SAMPERE.

ESCOLES, MESTRES I PEDAGOGIA DE BARCELONA EN 1888, per MANUEL AINAUD.

LA FACULTAT DE DRET DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA EN 1888, per JOSEP M. TRIAS DE BES.

LA PINTURA I L'ESCULTURA A CATALUNYA L'ANY 1888, per RAFAEL BENET.

EL LICEU EN 1888, per FREDERIC LLIURAT.

LA INDUSTRIA HOTELERA A BARCELONA L'ANY 1888, per M. QUEL REGÁS.

LA FOTOGRAFIA A BARCELONA EN 1888, per JOAN SABAT.

ELS MUSEUS DE BARCELONA EN 1888, per JOAQUIM FOLCH I TORRES.

COM S'EXERCIA LA MEDICINA A BARCELONA L'ANY 1888, per JOAN FREIXES I FREIXES.

EVOCACIONS SENTIMENTALS DE LA VELLA BARCELONA L'ANY 1888, per JOAQUIM RENART.

LES BELLES DAMES BARCELONINES DE 1888, per UN BARCELONI QUE ENCARA NO ES VELL.

LES PENYES LITERARIES D'AQUELL TEMPS, per FERRAN AGULLO.

Etc., etc., etc.